به نام خدا

ساختمان داده ها

جلسه دوم

دانشگاه صنعتی همدان گروه مهندسی کامپیوتر

نيم سال دوم 98-1397

آرایه ها

- ADT ارایه
- نمایش ارایه ها
- ADT چند جمله ایها
- ADTماتریسهای خلوت

آرایه

Array

آرايهها

آرایه نوعی ساختمان داده است که عناصر آن هم نوع بوده و هر یک از عناصر با یک اندیس به صورت مستقیم قابل دستیابی است. آرایه می تواند یک بعدی , دو بعدی و یا چند بعدی باشد. آرایههای دو بعدی را با نام ماتریس می شناسیم.

Objects: A set of pairs <index, value> where for each value of index there is a value from the set item. Index is a finite ordered set of one or more dimensions, for example, $\{0, ..., n-1\}$ for one dimension, $\{(0,0),(0,1),(0,2),(1,0),(1,1),(1,2),(2,0),(2,1),(2,2)\}$ for two dimensions, etc.

Methods:

for all $A \in Array$, $i \in index$, $x \in item$, j, $size \in integer$ $Array \ Create(j, list) ::= return \ an \ array \ of \ j \ dimensions \ where \ list \ is \ a$ $j\text{-tuple} \ whose \ kth \ element \ is \ the \ size \ of \ the$ $kth \ dimension. \ Items \ are \ undefined.$

Item Retrieve(A, i) ::= if ($i \in index$) return the item associated with index value i in array A

else return error

Array Store(A, i, x) ::= if (i in index)

return an array that is identical to array

A except the new pair $\langle i, x \rangle$ has been

inserted else return error

نمایش آرایه ها

■ ارایه های یک بعدی به صورت خانه های پشت سر هم در حافظه قرار می گیرند. بنابراین برای یک آرایه مثل

Item Array[n]

n= تعداد عناصر ارایه

n*sizeof(item)=فضای اشغال شده

اگر ارایه از ادرس ۵ شروع شده باشد انگاه

a +i*sizeof(item) ادرس[i]

■ ارایه های چند بعدی نیز به صورت ارایه های یک بعدی پیاده سازی می شوند. برای این کار دوروش وجود دارد. روش سطری و روش ستونی.

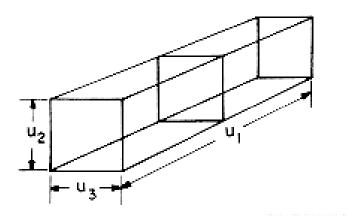
$\begin{bmatrix} 2 & 5 \\ 1 & 6 \\ 3 & 4 \end{bmatrix} 3 \times 2$			
0 1 2 3 4 5 2 5 1 6 3 4	سطرى	Row Major	۱. روش سطری
0 1 2 3 4 5 2 1 3 5 6 4	ستونى	Column Major	۲. روش ستونی

■ ادرس عناصر ارایه [u2][u2] در روش سطری Array[u1][u2] مناصر ارایه [i,j]= α +i*u2+j

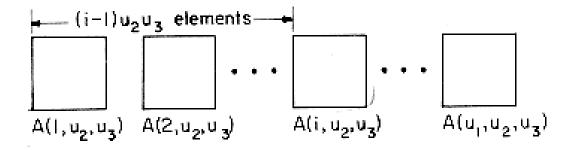
■ در روش ستونی:

Array[I,j]= α +j*u1+i

نمایش ارایه های چند بعدی

(a) 3-dimensional array $A(u_1^{},\!u_2^{},\!u_3^{})$ regarded as $u_1^{}$ 2-dimensional arrays.

آرایه های چند بعدی

■ ارایه سه بعدی ادرس:

Array[i,j,k]= $\alpha + i^*u_2^*u_3 + j^*u_3 + k$

در حالت کلی برای یک ارایه n بعدی با ابعاد لای یک ارایه u1,u2,...un

Array[i1,i2,i3,..in]= α +i1*u2*u3..*un+i2*u3*...*un+...+in

$$= \alpha + \sum_{j=1}^{n} i_j \quad a_j \quad \text{with} \begin{cases} a_j = \prod_{k=j+1}^{n} u_k & 1 \leq j < n \\ \\ a_n = 1 \end{cases}$$

ماتریسهای مثلثی

در آرایههای دو بعدی مربعی یا ماتریسهای مربعی که کلیه عناصر بالای قطر اصلی آن صفر باشند یک ماتریس پایین مثلثی تشکیل می گردد و برعکس اگر کلیه عناصر پایین قطر اصلی آن صفر باشند یک ماتریس پایین مثلثی یا بالا مثلثی حداکثر $\frac{n(n+1)}{2}$ عنصر غیر صفر داریم که n اندازه هر بعد ماتریس است.

حداکثر عناصر غیر صفر
$$=\frac{3(3+1)}{2}=6$$
 بالا مثلثی $=\frac{3(3+1)}{2}=6$

$$A [i,j] = 0$$
  $i > j =====>$ ماتریس بالا مثلثی

$$A[i,j] = 0$$
  $i < j ====>$ ماتریس پایین مثلثی

اگر اندازه ابعاد ماتریسهای مثلثی افزایش یابند این ماتریسها حاوی تعداد زیادی صفر خواهند بود که ذخیره کردن سطری یا ستونی ماتریس به طور کامل در حافظه باعث هدر رفتن بخشی از فضای حافظه می گردد. به همین دلیل ماتریسهای مثلثی را بصورت سطری یا ستونی بدون در نظر گرفتن صفرها در حافظه ذخیره می کنند.

استفاده از ارایه برای پیاده سازی ADTهای دیگر- چند جمله ایها

■ معمولا از آرایه که خود یک ADT است برای پیاده سازی ADT های دیگر استفاده می شود. یکی از مثالهای خوب برای این کاربرد؛ چند جمله ایها هستند. می خواهیم ADT پیاده کنیم که در ان چند جمله ایها را ذخیره کرده و یک سری اعمال روی انها انجام دهیم.

$$A(x) = 3x^2 + 2x + 4$$
 and $B(x) = x^4 + 10x^3 + 3x^2 + 1$

```
Class Polynomial
Objects:
                                                   a set of ordered pairs of \langle e_i, a_i \rangle
                                                   where a_i in Coefficients and
                                                   e_i in Exponents, e_i are integers \geq = 0
Methods:
for all poly, poly1, poly2 \in Polynomial, coef \in Coefficients, expon \in Exponents
Polynomial Zero()
                                          := return the polynomial p(0)
                                         := if (poly) return EALSE
Boolean IsZero(poly)
                                                  else return TRUE
Coefficient Coef(poly, expon)
                                       := if (expon \in poly) return its
                                                  coefficient else return Zero
                                          ::= return the largest exponent in poly
Exponent Lead_Exp(poly)
Polynomial Attach(poly,coef, expon) ::= if (expon \in poly) return error
                                                  else return the polynomial poly
                                                  with the term < coef, expon> inserted
Polynomial Remove(poly, expon)
                                  := if (expon \in poly) return the polynomial poly with the term
                                       whose exponent is expon deleted
                                                       else return error
Polynomial SingleMult(poly, coef, expon)::= return the polynomial
                                     poly • coef • xexpon
                                 ::= return the polynomial
Polynomial Add(poly1, poly2)
                                                    poly1 + poly2
Polynomial Mult(poly1, poly2)
                         ::= return the polynomial
                                      poly1 • poly2
```

پیاده سازی ADT چند جمله ای ها

■ نمایش چند جمله ایها

```
class term {
friend Polynomial;
private:
float coef;
Int exp;
class Polynomial{
private:
static term termArray[Max];
static int free;
int start, finish;
```

Store pairs of exponent and coefficient ■

$$A(X)=2X^{1000}+1$$

 $B(X)=X^4+10X^3+3X^2+1$

advantage: less space

disadvantage: longer code

